

Sygn. akt II K 964/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Skiba

Protokolant: Marta Michniewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy A. S.

po rozpoznaniu w dniach 04 marca 2015 roku, 31 marca 2015 roku, 26 maja 2015 roku, 21 sierpnia 2015 roku sprawy karnej

A. J.

urodzonego (...) w W.,

syna A. i L. z domu G.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 28 stycznia do 14 lutego 2009 roku w R. w woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.235 zł i 52.801,60 zł, wprowadzając w błąd przedstawiciela PHU (...) z siedzibą w S. J. Ż. oraz przedstawiciela PPHU (...) A. Ż. co do zamiaru zapłaty za zakup i transport 192 ton kostki brukowej zamówionej w PPHU (...) oraz nie uiścił zapłaty za zamówiony towar oraz transport,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

orzeka, co następuje:

I. oskarżonego **A. J.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. kwotę 936,60 zł (dziewięćset trzydzieści sześć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

III. stwierdza, że koszty postępowania na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. Ż. prowadził działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) z siedzibą w R. przy ul (...) (...) (...) (...), której przedmiotem działalności jest m.in. produkcja i sprzedaż kostki granitowej, a w czynnościach związanych z prowadzeniem firmy pomagała mu jego żona M. Ż..

Dowód:

zeznania świadka M. Ż. k. 2-5, 372-373, 570-571

zeznania świadka A. Ż. k. 51, 373, 570

W dniu 14 stycznia 2009 roku z numeru IP należącego do firmy prowadzonej przez oskarżonego A. J. pod nazwą (...) w K. przy ul. (...) zostało założone konto pocztowe (...)

Dowód:

informacje operatorów k. 63-67, 93

W dniu 28 stycznia 2011 roku A. Ż. otrzymał drogą e-mailową od firmy o nazwie (...) zapytanie o cenę kostki granitowej, mail wpłynął z konta (...)pl. (...) mailem jako zapytujący w imieniu firmy (...) wskazany był J. M., zapytanie dotyczyło zakupu kostki granitowej z 30-dniowym terminem płatności. Mail zawierał dane firmy w postaci jej adresu, tj. S., ul. (...), NIP-u (...), numeru REGON (...), że wpisana jest do ewidencji działalności gospodarczej od 05 listopada 1990 roku. A. Ż. i M. Ż. zweryfikowali dane co istnienia potencjalnego kontrahenta.

Przez pewien okres trwała korespondencja mailowa i telefoniczna pomiędzy A. Ż. a osobami podającymi się za działające z ramienia firmy (...), za właściciela firmy (...) i oraz za K. L.. W okresie prowadzonych w ten sposób negocjacji co do zawarcia umowy sprzedaży kostki granitowej A. Ż. nie zetknął się twarzą w twarz z oskarżonym A. J.. Wskutek negocjacji doszło do zawarcia umowy sprzedaży przez A. Ż. 192 ton kostki granitowej o łącznej wartości 52.801,60 zł. Negocjujący ustalili, iż dostawę kostki granitowej zorganizuje A. Ż. na koszt kupującego. Sprzedający zlecił transport kostki firmie prowadzonej przez jego ojca, J. Ż., oraz R. Ż. pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe (...), J. Ż., R. Ż., (...)-(...) S., ul. (...), zwana dalej PHU (...). Dostawa miała być zrealizowana do D., na plac przy ul. (...). Z uwagi na to, iż była to zima i w tym okresie nie ma popytu na kostkę granitową A. Ż. zgodził się na odroczony do 30 dni termin płatności.

Dowód:

zeznania świadka M. Ż. k. 2-5, 372-373, 570-571

zeznania świadka A. Ż. k. 51, 373, 570

zeznania świadka J. Ż. k. 53, 372, 570

Plac w D. przy ul. (...) należał do E. C., który w dniu 04 lutego 2009 roku zawarł z mężczyzną podającym się za A. J. i działającym w imieniu (...) (...)-(...) S. ul. (...) umowę najmu placu o powierzchni 3000 m² pod składowanie materiałów budowlanych.

Dowód:

zeznania świadka E. C. w aktach pomocy prawnej II Ko 57/15

kopia umowy k. 76-77

W dniu 04 lutego 2009 roku dostarczona została kostka granitowa 8/10 szara w ilości 28 ton, wartości 7515,20 zł, A. Ż. wystawił fakturę obejmującą tą należność i wyznaczającą 30 termin zapłaty.

Dowód:

dowód WZ k. 12

faktura VAT k. 11

W dniu 06 lutego 2009 roku dostarczona została kostka granitowa 8/10 szara w ilości 28 ton, wartości 7515,20 zł, A. Ż. wystawił fakturę obejmującą tą należność i wyznaczającą 30 termin zapłaty.

Dowód:

dowód WZ k. 14

faktura VAT k. 13

W dniu 09 lutego 2009 roku dostarczona została kostka granitowa (...) / 6 w ilości 26 ton, wartości 7612,80 zł, A. Ż. wystawił fakturę obejmującą tę należność i wyznaczającą 30 termin zapłaty.

Dowód:

dowód WZ k. 16

faktura VAT k. 15

W dniu 10 lutego 2009 roku dostarczona została kostka granitowa 8/10 szara w ilości 28 ton, wartości 7515,20 zł,

Dowód:

dowód WZ k. 18

faktura VAT k. 17

W dniu 11 lutego 2009 roku dostarczona została kostka granitowa (...) / 6 w ilości 26 ton, wartości 7612,80 zł, A. Ż. wystawił fakturę obejmującą tę należność i wyznaczającą 30 termin zapłaty.

Dowód:

dowód WZ k. 20

faktura VAT k. 19

W dniu 13 lutego 2009 roku dostarczona została kostka granitowa 8/10 szara w ilości 28 ton, wartości 7515,20 zł, A. Ż. wystawił fakturę obejmującą tę należność i wyznaczającą 30 termin zapłaty.

Dowód:

dowód WZ k. 22

faktura VAT k. 21

W dniu 14 lutego 2009 roku dostarczona została kostka granitowa 8/10 szara w ilości 28 ton, wartości 7515,20 zł, A. Ż. wystawił fakturę obejmującą tę należność i wyznaczającą 30 termin zapłaty.

Dowód:

dowód WZ k. 24

faktura VAT k. 23

Za dostawę firma PHU (...) wystawiła dwie faktury na łączną kwotę 8235 zł brutto, z 7-dniowym terminem płatności każda.

Dowód:

zeznania świadka J. Ż. k. 53, 372, 570

kopie faktur wystawionych przez PHU (...) k. 9-10

W w.w. datach kostka granitowa została dostarczona do miejsca wskazanego wobec sprzedającego i wobec realizującego transport jako magazyn firmy (...), tj. do D. na ulicę (...), gdzie miał się mieścić magazyn nr (...) prowadzony przez (...). Każdorazowo dostarczona partia kostki granitowej została odebrana przez osobę podającą się za pracownika kupującego, dostawa była kwitowana przez osobę podającą się za kierownika, kierowca zawożący kostkę stwierdzał, że przy następnej dostawie na placu nie było już wcześniej zawiezionej kostki. Po upływie terminu płatności firma (...) nie uregulowała swoich zobowiązań, ani wobec (...), ani wobec firmy PHU (...). Mimo wielokrotnych prób ze strony zarówno M. Ż. jak i A. Ż. nie udało nawiązać się kontaktu z przedstawicielami firmy (...).

Dowód:

zeznania świadka E. C. w aktach pomocy prawnej II Ko 57/15

zeznania świadka M. Ż. k. 2-5, 372-373, 570-571

zeznania świadka A. Ż. k. 51, 373, 570

zeznania świadka J. Ż. k. 53, 372, 570

zeznania świadka A. O. k. 59, 374, 600

dowody WZ 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24

W okresie kilku miesięcy 2009 roku po zdarzeniach z lutego 2015 roku konto pocztowe (...) było aktywne, dokonywane były na nie logowania z różnych numerów IP.

Dowód:

informacje operatora k. 63-67

A. J. ma 47 lata, jest kawalerem, ma jedno dorosłe dziecko, nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu. Ma wykształcenie wyższe techniczne, a jego wyuczony zawód to technik mechanik precyzyjny, prowadzi działalność gospodarczą, zajmuje się remontami. Był uprzednio karany sądownie.

Dowód:

wywiad środowiskowy k. 618-623

karta karna k. 613-614

Oskarżony A. J. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zaprzeczył aby zajmował się kontraktami związanymi z materiałami budowlanymi i kostką granitową.

W toku postępowania przygotowawczego i sądowego wyjaśnił, że prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...), jednakże firma jego zajmowała się pośrednictwem handlowym m.in. sprzedażą naczyń emaliowanych na rynek bułgarski. Wskazał, iż w jego firmie umowami i negocjacjami zajmowała się inna osoba, dysponowała także pieczętą, być może to ona zawarła umowy, do pomieszczeń biurowych w których znajdowały się m.in. pieczętka jego firmy miał dostęp M. P., nie korzystał z konta poczty internetowej (...), a podpis, który znajduje się na umowie najmu placu nie jest jego podpisem.

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego A. J., k. 234-236, 342 - odwrót

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na dokonanie niebudzących wątpliwości i opierających się skutecznej krytyce ustaleń, że oskarżony A. J. dopuścił się zarzucanego mu czynu.

W toku postępowania przeprowadzone zostały dowody z zeznań M. Ż., A. Ż., J. Ż., A. O. oraz E. C., także z dokumentów w postaci: korespondencji mailowej, kserokopii faktur, umowy najmu z E. C. oraz informacji przekazanych przez operatorów sieci informatycznej.

W ocenie Sądu zeznania w.w. świadków zasługują na przydanie im przymiotu wiarygodności. Każdy ze świadków starał się przedstawić opisywane przez siebie zdarzenia w sposób odpowiadający pamięci i wiedzy świadka, w powiązaniu z pozostałymi dowodami pozwoliły na skonstruowanie w miarę pełnego – co do istotnych elementów – stanu faktycznego.

Świadkowie M. Ż. i A. Ż. przedstawili okoliczności nawiązania współpracy z firmą (...), sposób ustalania warunków umowy, wywiązania się ze swego zobowiązania umownego, podając przy tym jaka ilość kostki granitowej została przekazana w miejsce im wskazane, wskazali także, jak przebiegał transport i jakie były warunki płatności.

Zeznania M. Ż. i A. Ż. znajdują uzupełnienie w zeznaniach J. Ż. i A. O., którzy przedstawili okoliczności związane z transportem kostki granitowej do dąbrowy Górnicej, na miejsce wskazane przez osoby działające w imieniu (...).

Wreszcie także E. C. przedstawił okoliczności zawarcia umowy najmu z mężczyzną podającym się za A. J. i działającym w imieniu (...).

Podnieść należy, iż z relacji A. Ż., M. Ż., J. Ż. i A. O. wynika, iż żadne z nich nie spotkało się z oskarżonym twarzą w twarz, nawet A. O. – który według relacji J. Ż. miał się z nim spotykać przy dostawie – nie wskazał oskarżonego jako osoby odbierającej kostkę przywiezioną na plac w D.. Także E. C. mężczyznę, z którym zawierał umowę najmu opisał jako mężczyznę około 30 letniego, może trochę starszego niż 30 lat (w okresie zawierania umowy oskarżony był mężczyzną 42-letnim, a zatem starszym niż opisywany przez świadka), nadto według niekwestionowanych w toku postępowania okoliczności podniesionych przez oskarżonego, że już w tamtym okresie miał długie włosy opis świadka także i w tej części nie odpowiada wyglądowi oskarżonego. E. C. w złożonych zeznaniach wskazał, że oskarżony może być, a może nie być mężczyzną, z którym miał styczność w 2009 roku przy okazji zawarcia umowy z (...).

Takie okoliczności nie pozwalają na odjęcie wiarygodności twierdzeniom oskarżonego, że nie uczestniczył w zdarzeniach opisywanych przez w.w. świadków, zwłaszcza że z relacji świadków wynika, iż w zdarzeniach z ramienia (...) występowały różne osoby. Zważywszy na przedstawione okoliczności, Sąd przyjął za odpowiadające prawdzie także i wyjaśnienia oskarżonego.

Za w pełni wiarygodny materiał dowodowy Sąd uznał ujawnione i zaliczone w poczet dowodów dokumenty. Ich autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu. Ich wiarygodność nie była również kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Istotą przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk jest posłużenie się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej. Sformułowanie znamion strony przedmiotowej przestępstwa oszustwa wskazuje na to, że dla bytu tego przestępstwa wymagane jest wprowadzenie w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania oraz doprowadzenie tymi sposobami innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem. Natomiast z punktu widzenia strony podmiotowej przypisanie czynu z art. 286 § 1 k.k. wymaga wykazania, że oskarżony działał wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym, obejmującym zarówno cel (osiągnięcia korzyści majątkowej), jak i sposób działania (wprowadzenia w błąd albo wykorzystanie błędu lub

niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania (por. wyrok SN z dnia 16.01.1980r., V KRN 317/79, wyrok SA w Lublinie z dnia 21.02.1997r., II AKa (...)/97).

W tym miejscu zauważyć należy, iż zarzut aktu oskarżenia zdaje się opierać na prostej zależności – skoro oskarżony w okresie czynu objętego aktem oskarżenia prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) (przyznał że także działał pod adresem wskazanym w S., chociaż w istocie – co wynika z materiału w aktach sprawy – siedzibą jego firmy były K.), to z całą pewnością to oskarżony dopuścił się czynu wskazanego przez oskarżyciela publicznego w akcie oskarżenia.

Nie sposób także przyjąć za popierające tezę aktu oskarżenia prowadzenie innych postępowań przygotowawczych wobec oskarżonego czy nawet prawomocne rozstrzygnięcia sądów przypisujące oskarżonemu popełnienie przestępstw z art. 286 § 1 k.k.

Takiego prostego rozumowania nie sposób przyjmować za podstawę przypisania odpowiedzialności karnej za kolejne, inne przestępstwo.

A. J. nie kwestionował prowadzenia działalności gospodarczej w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia pod firmą wskazaną przez prokuratora. Oskarżony już na etapie postępowania przygotowawczego wskazywał, że współpracował z inną osobą, która miała dostęp do pieczęci firmowej i mogła działać

Zauważyć należy, iż konto pocztowe zostało założone w dniu 14 stycznia 2009 roku, istotnie przy jego założeniu doszło do logowania z adresu IP przypisanego firmie oskarżonego, to jednakże samo w sobie nie świadczy, że to oskarżony konto założył, zwłaszcza że w danych użytkownika założonego konta zostały ujęte W.. Zwrócić należy uwagę, iż konto (...) było aktywne jeszcze co najmniej przez kilka miesięcy 2009 roku i w świetle informacji zgromadzonych przez prokuratora ktoś logował się na to konto m.in. także z obszaru (...) czy H.. Ponownie i w tym przypadku nie sposób ustalić, kto faktycznie logował się na to konto, czy był to oskarżony czy też inna osoba.

Wskazać należy, iż oskarżony A. J. nie został rozpoznany choćby przez A. O., kierownicę dostarczającego kostkę granitową, mimo że przy odbiorze zawsze musiała być osoba uprawniona z ramienia (...), osoba ta potwierdziła odbiór towaru, a wskazany świadek w zeznaniach podnosił, że przy odbiorze obecny był szef (...). Zwrócić należy także uwagę na okoliczność wynikającą z akt postępowania przygotowawczego, że na miejscu w D. za odbierającego miał działać młody mężczyzna mówiący po polsku z rosyjskim akcentem. Okoliczności ujawnione w toku postępowania przygotowawczego o tak istotnym znaczeniu dla ustalenia odpowiedzialności karnej nie mogą zostać pominięte dla weryfikowania twierdzeń zawartych w zeznaniach czy wyjaśnieniach.

Z materiału dowodowego wynika, iż zdarzenia objęte zarzutem aktu oskarżenia poprzedzone zostały pewnymi czynnościami dokonywanymi przez internet, jak założenie konta, wysłanie zapytania ofertowego drogą mailową. Tych czynności – wobec materiału zaprezentowanego przez prokuratora i wobec materiału ujawnionego w toku postępowania sądowego – nie sposób przypisać konkretnej osobie. Ponad wszelką wątpliwość internetowe konto pocztowe firmy wykorzystywane w kontaktach z A. Ż. zostało założone z numeru IP przypisanego firmie oskarżonego, nie sposób jednakże ustalić w sposób pewny i niepodlegający skutecznemu zakwestionowaniu, iż zrobił to właśnie oskarżony, nie sposób także przyjąć że to oskarżony – samodzielnie bądź wspólnie z innymi osobami wykonywał poszczególne czynności negocjacyjne z pokrzywdzonym, że to oskarżony także wykonywał dalsze czynności związane z odbiorem kostki granitowej.

Z okoliczności wynikających z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków wynika, iż w procedurze skutkującym przestępstwem na szkodę A. Ż. i J. Ż. uczestniczyło kilka osób, poprzez etap negocjacji mailowych i telefonicznych, następnie poprzez odbiór dostarczonej kostki granitowej. Żadne ze świadków nie rozpoznało oskarżonego, choćby po głosie czy wyglądzie, jako uczestniczącego w opisywanych przez danego świadka zdarzeniach. Za takie niebudzące wątpliwości powiązanie oskarżonego ze zdarzeniami objętymi aktem oskarżenia nie można uznać treści podanych przez świadka E. C., który już na etapie postępowania przygotowawczego podał opis mężczyzny znanego mu jako A. J., a w ostatecznych złożonych zeznaniach także ostatecznie nie rozpoznał oskarżonego. Nie można dokonać niebudzących wątpliwości ustaleń co do ewentualnej roli oskarżonego w tym procedurze, czy rzeczywiście brał w nim udział, jeśli

tak to w jakiej roli, czy też udziału nie brał, czy może udostępnił pieczętę firmy i pozwolił na jej wykorzystanie przez inne osoby.

W okresie prowadzonego postępowania przygotowawczego (a toczyło się ono już w 2009 roku i z materiałów postępowania wynika, iż już wtedy oskarżony był znany organom ścigania) nie było przeszkód do okazania osobom mającym bezpośrednią styczność z osobami podającymi się za A. J. czy za pracowników firmy prowadzonej przez oskarżonego, to pozwoliłoby wówczas na zweryfikowanie twierdzeń co do tożsamości ewentualnego sprawcy. Jak już wskazano na etapie przeprowadzonego aktualnie postępowania sądowego żadne ze świadków nie rozpoznało oskarżonego, brak jest podstaw do przyjmowania że jego wygląd uległ tak istotnej zmianie, zwłaszcza że już wtedy był mężczyzną ponad 40-letnim, już wtedy miał mieć długie włosy, co go wyróżnia spośród innych i z całą pewnością zostałyby to zauważone przez osoby mające z nim styczność.

Aktualnie można oczywiście podnosić, że oskarżony nie został rozpoznany z uwagi na upływ czasu – pamięć świadków o wyglądzie sprawcy uległa zatarciu bądź zniekształceniu. W ocenie Sądu z tej okoliczności – wobec zaniechań z etapu postępowania przygotowawczego – nie można wyprowadzać negatywnych dla oskarżonego konsekwencji i uznawać, że to jednak A. J. był osobą opisywaną przez świadków czy też był jedną z tych osób.

Reasumując powyższe, zdaniem Sądu materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu popełnienia czynu objętego aktem oskarżenia, nie sposób także w oparciu o niego wyprowadzać ustaleń co do zrealizowania przez oskarżonego ustawowych znamion innego przestępstwa, choćby w postaci pomocnictwa poprzez świadome udostępnienie pieczętę firmowej.

Sąd zatem uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 ma 1982 roku – Prawo o adwokaturze, zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. kwotę 936,60 zł, którą to wyliczono w oparciu o § 14 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1, § 16 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty postępowania, wobec rozstrzygnięcia uniewinniającego, ponosi Skarb Państwa, stąd Sąd orzekł jak w pkt III części dyspozytywnej wyroku.